

[Bollmann]

tænkt sig. Jeg synes også, det er svært at se, hvordan den skal beregnes. Hvad er det for indtægter, hvad er det for fradrag, der skal tages i betragtning? Men det er måske noget vi får mere at høre om. Man kan i hvert tilfælde ikke forlange, at nogen på det foreliggende grundlag skal kunne tage stilling.

Det, der i hvert tilfælde tydeligt fremgår af redegørelsen, er, at folk, der tjener godt, både i almindelig indkomst og i renteindkomst, får en skattelettelse – det fremgår af side 6, anden spalte øverst – hvorimod de, der har store renteudgifter, altså typisk yngre mennesker med nye huse, får en skattestigning.

Her nærmer vi os sagens kerne, i hvert fald for CD, nemlig afskaffelse eller rettere sagt begrænsning af rentefradragsretten. Jeg tror, det vil være klart, at vi ikke kan acceptere en sådan begrænsning. Vi finder det ødelæggende for nybyggeriet, som jo i forvejen er meget hårdt trængt. Specielt det, at man bliver ved med at true. Det er jo de trusler, der gør, at ingen tør gå i gang. Man bliver ved. Først var det skatteminister Kampmanns rentekildeskat. Så var det skatteminister Hjortnæs med først netto-, så bruttoprincippet, som boligministeren heldigvis fik jordet. Og nu kommer den nuværende minister for skatter og afgifter med en tredje idé.

Som bekendt var vi med til at indføre indeksordningen ad frivillighedens vej her i foråret. Det var vi, fordi vi gerne ville have byggeri i gang, og fordi vi synes, det er en god ordning, så længe den er frivillig. Det, man lægger op til her, er med tilbagevirkende kraft at gennemføre det ved tvang, og det er egentlig urimeligt. Det betyder ikke, at vi har fortrudt vores støtte til indeksordningen, men man skal i hvert fald ikke over for CD bruge indeksordningen som argument for at beskatte pensionskasser eller for at gennemføre rentefradragsomlægninger. Tværtimod er det interessant at erindre, at boligministeren, da vi i sin tid havde diskussionen om indeksordningen, gav udtryk for, at der netop med indførelsen af indekssystemet var et meget mindre behov for en ændring af rentefradraget – hvis man altså benytter sig af indekssystemet.

Jeg konstaterer også i redegørelsen og i betænkningen, at hvor man tidligere havde problemer med at skelne mellem erhvervs-mæssig og privat gæld, har man nu – i hvert

fald i betænkningen – tilsyneladende opgivet et forsøg herpå. Det synes jeg er positivt. Derimod har man skabt nogle nye problemer ved sondringen mellem kapitalindkomst og arbejdsindkomst, som vel kan give mindst lige så store problemer. Jeg synes i hvert fald, at man får nogle meget svære spekulationer, når man læser, hvad redegørelsen siger om opdelingen i erhvervsvirksomhederne. Jeg vil i øvrigt gerne spørge ministeren, om han med oplægget her definitivt har opgivet al tale om en virksomhedsskat.

Der er en række andre problemer, som jeg ikke kan nå at komme ind på her, men jeg skal slutte af med at sige, at vi i CD er meget, meget skeptiske med hensyn til ministerens planer som helhed. Vi er positive over for et fuldt gennemført proportionalbeskatningssystem, når blot finansieringen sker på en anden måde. Men vi siger nej til beskatning af opsparing i pensionskasser, forsikringselskaber og fonde, og vi siger nej til en begrænsning af rentefradragsretten.

Med disse ord tror jeg ministeren har lige så svært som jeg ved at få øje på mulighederne for, at vi kan mødes omkring ret meget af den redegørelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for redegørelsen. Jeg har med stor opmærksomhed lyttet til de ordførere, der hidtil har haft ordet. Desværre må jeg nok konstatere, at der ikke er mange muligheder for en skattereform til højre i salen. Det er karakteristisk, når man ser på indlæggene fra de skattepolitiske ordførere til højre i salen, at det er indvendinger mod et nyt skattesystem, det er beklagelse af, at man overhovedet kunne forestille sig at røre ved skattefradragsregler, det er beklagelse af, at man vil prøve på at lade de bredeste skuldre bære lidt mere end gennemsnittet, og det er et forslag fra CD – for at være helt sikker på, at der ikke skal ske noget – om at nedsætte en ny kommission.

Jeg advarer ordførerne til højre i salen. Vil man have indflydelse på, hvad der skal ske, er det nu, man skal slå til. Ønsker man ikke at få indflydelse på, hvad der skal ske, er det radikale venstre parat til at gennemføre en skattereform med socialdemokratiet og andre